

detraheretur. Ceterum sub voce बह् pro Ç 11 legendum est M 53. Ç 21.

Restat, ut V. Cl. Schützii Bielefeldensis, cui libellum miseram, observationes aliquas literis mihi traditas in lucem proferam, quibus quantopere rem acu tetigerit facile patebit. Probat amicus doctissimus me आ praepositionem a substantivo sejunxisse argumento usus loco Kirât. III 39 आ तपसां प्रसिद्धेः, improbat particularum मा स्म copulationem propter ejusdem carminis locum XI, 20, ubi स्म मा legitur. (Etiam किं स्वित् separatim scribendum erat, cf. Mahâbh. V, 1187. 1209. किं ब्राह्मणाः स्वित्च्छेयांसो.) — In versu 65 pro vocabulo aperte corrupto आमन्त्राणां, cod. D आमर्द्राणां, eleganti conjectura substituit आमन्द्वाणां; etenim मन्द्र (obtusus, sonus, imprimis nubis tonantis Wils.) adjectivum quoque esse ostendit Ragh. V 56 सन्द्रधुनि (addo मन्द्रकण्ठगर्जित Vikram. 69, 15 Lenz. Fortasse etiam v. 97 मन्द्र pro मन्त्र vera lectio erit.). — 62. lectionem घर्म praefert. — 92. pro absurda mea verborum mutatione restituendum docet सुभगमन्यभाव et ablegat ad Mâghak. II 32 = Hitop. 45, d. 5 (सुस्थिरं आत्मानं मन्यते यः Mallin.) et Bhattik. XVI 41 वीरमन्य (etiam Amara III, 4, 106 pag. 308. Lois. पण्डितमन्य.) Haec igitur suis locis inserenda sunt.

